

7 Οκτωβρίου, 1991

(ΠΙΚΗΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στές)

ΜΑΡΚΟΣ ΣΙΗΜΗΤΡΑΣ,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική έφεση Αρ.5488).

Ποινή — Εξασφάλιση πιστοποιητικού εγγραφής μηχανοκινήτου οχήματος με την παροχή ψευδών στοιχείων κατά παράβαση των άρθρων 2 και 15 του Περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμου 86/72 όπως έχει τροποποιηθεί — Αλλοίωση και αντικατάσταση διακριτικών στοιχείων μηχανοκινήτου οχήματος κατά παράβαση των άρθρων 2 και 17Α του ιδίου Νόμου — Φυλάκιση εννέα μηνών στην πρώτη κατηγορία και έξη μηνών στην κάθε μία από τις άλλες κατηγορίες — Σε κατηγορία εξασφάλισης διά ψευδών παραστάσεων πιστοποιητικού εγγραφής κατά παράβαση του άρθρου 305 του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154 δεν επεβλήθη ποινή καθότι τα γεγονότα που τη συνθέτουν είναι ταυτόσημα με αυτά της πρώτης κατηγορίας — Οι ποινές δεν κρίθηκαν σαν έκδηλα υπερβολικές.

Ποινή — Αρχή της ισότιμης μεταχείρισης — Αποκλείει την αδικαιολόγητη και αυθαίρετη διαφοροποίηση της ποινής σε κατηγορούμενους που αντιμετωπίζουν παρόμοιας φύσεως κατηγορίες — Δεν παρεβιάσθη στην παρούσα υπόθεση.

Ο εφεσείων εχρησιμοποίησε παράνομα, ανταλλακτικά μεταχειρισμένου λεωφορείου που εισήχθη από το εξωτερικό και τα τοποθέτησε σε παλιό και εκτός κυκλοφορίας λεωφορείο το οποίο έθεσε σε κυκλοφορία εξασφαλίζοντας τη σχετική άδεια με την παροχή ψευδών στοιχείων στην αρμόδια αρχή.

Εφεσίβαλε την επιβληθείσα ποινή σαν έκδηλα υπερβολική και εισηγήθηκε ότι η παράβαση του σχετικού Νόμου ήταν τυπική και ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο εχρησιμοποίησε άνιση μεταχείριση επιβάλλοντάς του τις επιβληθείσες ποινές φυλάκισης σε αντίθεση με προηγούμενες παρόμοιες υποθέσεις στις οποίες επέβαλε μικρές χρηματικές ποινές προστίμου.

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την έφεση και αποφάνθηκε ότι:

- 5 1) Η μη συμμόρφωση με την σχετική νομοθεσία αναφορικά με τη μηχανική κατάσταση οχημάτων δημόσιας χρήσης, εκτός από το στοιχείο της εξαπάτησης του δημοσίου που απ' εαυτής είναι σοβαρή, δυνατό να έχει ανυπολόγιστες δυσμενείς επιπτώσεις στην ασφάλεια των πολιτών.
- 2) Δεν υπάρχουν προηγούμενες δικαστικές αποφάσεις στις οποίες επεβλήθησαν διαφορετικές ποινές για παρόμοια αδικήματα.
- 10 3) Η αξιολόγηση των γεγονότων και των προσωπικών συνθηκών του εφεσείοντα από το πρωτόδικο Δικαστήριο ήταν ορθή.
- 4) Η ποινή δεν θεωρείται υπό τις συνθήκες σαν έκδηλα υπερβολική.

Η έφεση απορρίπτεται.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

- 15 *Μιχαήλ ν Δημοκρατίας (1990) 2 Α.Α.Δ. 232;*
Παναγή ν Δημοκρατίας (1991) 2 Α.Α.Δ. 115;
Ιωάννου ν Δημοκρατίας (1989) 2 Α.Α.Δ. 251.

Έφεση εναντίον Ποινής.

- 20 Έφεση εναντίον της ποινής από τον Μάρκο Σιμητηρά ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 13 Ιουνίου, 1991 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 10739/91) στην κατηγορία ότι εξασφάλισε πιστοποιητικό δια της παροχής ψευδών στοιχείων κατά παράβαση των άρθρων 2 και 15 του Νόμου 86/72 στην κατηγορία
- 25 ότι εξασφάλισε πιστοποιητικό δια ψευδών παραστάσεων κατά παράβαση του άρθρου 305 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154 και σε δύο κατηγορίες ότι αφαίρεσε ή αντικατέστησε διακριτικά στοιχεία μηχανοκίνητου οχήματος κατά παράβαση των άρθρων 2 και 17 (α) του Νόμου
- 30 86/72 και καταδικάστηκε από τον Αρέστη, Ε.Δ. σε φυλάκιση 9 μηνών στην πρώτη κατηγορία και φυλάκιση 6 μηνών στην 3η και 4η κατηγορία χωρίς να επιβληθεί ποινή στη 2η κατηγορία .

Μ. Κυπριανού, για τον εφεσείοντα.

Π. Κληρίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας,
για την εφεσίβλητη.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα
δώσει ο δικαστής κ. Χρ. Αρτεμίδης.

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Ο εφεσείων παραπονείται για το 5
ύψος της εννιάμηνης ποινής φυλάκισης που του επεβλήθη
από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας σε 4 κατηγο-
ρίες που παραδέχτηκε. Η πρώτη κατηγορία αφορά σε πα-
ράβαση των άρθρων 2 και 15 του περί Μηχανοκινήτων
Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμου 86/72, όπως 10
έχει τροποποιηθεί, για το ότι εξασφάλισε πιστοποιητικό
εγγραφής μηχανοκινήτου οχήματος με την παροχή στις
αρμόδιες αρχές ψευδών στοιχείων. Η δεύτερη κατηγορία,
στην οποία δεν επεβλήθη ποινή γιατί τα γεγονότα που την 15
συνθέτουν είναι ταυτόσημα με αυτά της πρώτης, αφορά
στην εξασφάλιση πιστοποιητικού εγγραφής του μηχανοκι-
νήτου οχήματος με ψευδείς παραστάσεις. Οι κατηγορίες 3
και 4 αναφέρονται σε παρόμοια γεγονότα, ότι δηλαδή ο 20
εφεσείων αλλοίωσε και αντικατέστησε τα διακριτικά ση-
μεία μηχανοκινήτου οχήματος κατά παράβαση των αρ-
θρων 2 και 17Α του ίδιου νόμου.

Το πρωτόδικο Δικαστήριο επέβαλε στον εφεσεύοντα 9
μήνες φυλάκιση στην πρώτη κατηγορία και 6 μήνες φυλά-
κιση στην κάθε μια από τις κατηγορίες 3 και 4. Στο εφετή-
ριο αναφέρονται τρεις λόγοι, βάσει και των οποίων 25
προβάλλεται η επιμέτρηση της ποινής. Η πρώτη εισήγηση
είναι πως το Δικαστήριο θάπρεπε να αναβάλει την επιβο-
λή ποινής στον εφεσεύοντα μέχρι της αποπεράτωσης της
εκδίκασης της υπόθεσης εναντίον των συγκατηγορουμέ-
νων του, ώστε να έχει ενώπιόν του όλα τα στοιχεία που 30
πιθανό να επηρέαζαν την επιμέτρησή της. Κατά τη διάρ-
κεια της συζήτησης της υπόθεσης η θέση αυτή εγκαταλεί-
φθηκε, εφόσο ο δικηγόρος του εφεσεύοντα εδέχθη πως η ει-
σήγησή του δεν υποστηριζόταν από τη νομολογία. Το 35
Δικαστήριο δεν έχει εκ του νόμου υποχρέωση να αναβάλει
την επιβολή ποινής σε συγκατηγορούμενο, που παραδέχε-
ται τις κατηγορίες που αντιμετωπίζει, για μετά το πέρας

της δίκης των συγκατηγορουμένων του, εκτός βέβαια της περίπτωσης όπου θα κληθεί ως μάρτυρας κατηγορίας στην δίκη εναντίον των συγκατηγορουμένων του. Κριτής του κατάλληλου χρόνου επιβολής της ποινής είναι το Δικαστήριο, που αξιολογεί τότε χρονικά έχει συμπληρωθεί το φάσμα των γεγονότων και στοιχείων που είναι απαραίτητα για την επιμέτρηση της ποινής.

Οι δύο άλλοι λόγοι της έφεσης επιδέχονται σύμπτυξη στην εισήγηση πως η επιβληθείσα ποινή είναι έκδηλα υπερβολική. Το πρωτόδικο Δικαστήριο έκρινε πως τα αδικήματα που διέπραξε ο εφεσείων, ιδιαίτερα αυτό της πρώτης κατηγορίας, ήταν πολύ σοβαρά. Η άποψη αυτή ήταν αντίθετη με την ενώπιόν του εισήγηση του δικηγόρου του εφεσείοντα πως οι κατηγορίες αποτελούσαν τυπική παράβαση του Νόμου.

Συμφωνούμε με την προσέγγιση του πρωτόδικου Δικαστηρίου. Ο εφεσείων παράνομα εχρησιμοποίησε ανταλλακτικά ενός εισαχθέντος από την Ολλανδία μεταχειρισμένου λεωφορείου τα οποία και ετοποθέτησε σε παλιό και εκτός κυκλοφορίας λεωφορείο, το οποίο έθεσε στη συνέχεια σε κυκλοφορία, αφού εξασφάλισε σχετική άδεια με την παροχή ψευδών στοιχείων στην αρμόδια αρχή. Επισημαίνουμε, συμφωνώντας με τον πρωτόδικο δικαστή, πως τα πιο πάνω γεγονότα καθιστούν τις παραβάσεις ουσιώδεις και όχι τυπικές. Η άριστη μηχανική κατάσταση οχημάτων δημόσιας χρήσης είναι προϋπόθεση για την ασφάλεια του κοινού. Η μη συμμόρφωση επομένως με τη σχετική νομοθεσία, εκτός από το στοιχείο της εξαπάτησης του δημοσίου που απ' εαυτής είναι σοβαρή, δυνατό να έχει και ανυπολόγιστες δυσμενείς επιπτώσεις στην ασφάλεια των πολιτών.

Οι πιο πάνω σκέψεις, που εκφράστηκαν κατά την εξέταση της έφεσης, βρήκαν σύμφωνο το δικηγόρο του εφεσείοντα, που τελικά περιόρισε την επιχειρηματολογία του πάνω σε ένα ζήτημα μόνο. Συγκεκριμένα, εισηγήθηκε πως σε προηγούμενες παρομοίαις φύσεως υπόθεσις τα Δικαστήρια δεν επέβαλαν ποινή φυλακίσεως αλλά μικρές χρη-

ματικές ποινές προστίμου. Γι' αυτό το λόγο, υποστήριξε ο συνήγορος, η απότομη και διαφορετική αντιμετώπιση του εφεσείοντα από το πρωτόδικο δικαστήριο, προσβάλλει τη νομολογιακή αρχή της ίσης κατά το δυνατό μεταχείρισης κατηγορουμένων για παρόμοια αδικήματα. Έγινε δε επί του προκειμένου αναφορά στις υποθέσεις Σταύρος Μιχαήλ κ.α. ν. Δημοκρατίας, (1990) 2 Α.Α.Δ. 232, Μιχάλης Παναγή ν. Δημοκρατίας, (1991) 2 Α.Α.Δ. 115 και Χρυσάνθου Ιωάννου και άλλου ν. Δημοκρατίας (1989) 2 Α.Α.Δ. 251. Βέβαια οι υποθέσεις αυτές επιλαμβάνονται του ζητήματος της ισότιμης μεταχείρισης συγκατηγορουμένων. Διευκρινίζουμε βέβαια πως με τη φράση "ισότιμη μεταχείριση", εννοείται ότι αποκλείεται η αδικαιολόγητη και αυθαίρετη διαφοροποίηση της ποινής που επιβάλλεται σε παραβάτες που αντιμετωπίζουν παρόμοιας φύσης κατηγορίες. Στην εξεταζόμενη υπόθεση ετέθη μάλλον θέμα ομοιόμορφης μεταχείρισης παραβατών παρομοίας φύσεως αδικημάτων. Αρχή την οποία επίσης δέχεται η νομολογία μας ως έκφραση της συνέπειας των δικαστηρίων στις τάσεις που εκδηλώνουν με τις αποφάσεις των και τις οποίες το κοινό αναμένεται να παρακολουθεί και να εμπιστεύεται.

Την εισήγηση αυτή, που εκρίθη πράγματι σοβαρή, αποφασίσαμε να εξιχνιάσουμε, δίδοντας χρόνο στο δικηγόρο του εφεσείοντα να ερευνήσει το θέμα και να μας δείξει αν πράγματι τα Δικαστήρια, είτε με σειρά αποφάσεών τους ή η νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, καθιέρωσε οποιαδήποτε τάση που να δικαιολογεί το παράπονό του, ότι δηλαδή το πρωτόδικο Δικαστήριο έχει εκτραπεί από την εκπεφρασμένη αυτή τάση αυθαίρετα. Το αποτέλεσμα των ερευνών του κ. Κυπριανού ήταν να μας παρουσιάσει μια και μοναδική υπόθεση, που εξεδικάσθη το 1983, και που αφορούσε εντελώς διαφορετική κατηγορία με γεγονότα ήσσονος σημασίας. Η εισήγησή του επομένως αποδείχτηκε ανεδαφική.

Έχουμε τη γνώμη πως η αξιολόγηση των γεγονότων και των προσωπικών συνθηκών του εφεσείοντα από το πρωτόδικο Δικαστήριο ήταν ορθή, καθώς επίσης και η προσέγγιση του αναφορικά με τη σοβαρότητα των αδικη-

μάτων τα οποία ο κατηγορούμενος παρεδέχθη. Δεν έχουμε πεισθεί πως η ποινή που επέβαλε το Δικαστήριο ήταν υπερβολική και γι' αυτό η έφεση απορρίπτεται.

Έφεση απορρίπτεται.